

РЕШЕНИЕ

№ 2368

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **4086** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 10037 от 11.05.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 4414/80 от 18.04.2011 г. по описа на Агенция “Митници”, Централно митническо управление (ЦМУ), подадена от [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от синдика П. А. А. с адрес [населено място], ул. Ал. К., [жилищен адрес] и с адрес за кореспонденция [населено място], Източна индустриална зона, Фуражен завод “К.” против ревизионен акт (РА) №10/37/1 от 18.01.2011 г. , издаден съставен от Д. П. Д. на длъжност “начални” на отдел “Последващ контрол”, потвърден с решение № 139 от 30.03.2011 г. на директора на Агенция ”Митници”.

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен, необоснован и съставен в противоречие с обективната действителност и събраните факти, поради което се моли да бъде отменен, ведно с решението на директора на Агенция “Митници” Излагат се доводи, че неправилно за месец ноември 2006 г., ревизиращите са приели, че е налице задължение за заплащане на акциз. Твърди се, че при издаването на РА и последвалото решение ответникът не е взел предвид инвокираните съображения и несъгласия с възразението срещу ревизионния доклад (РД). Допълнително се посочва, че неправилно митническите органи се позовават на чл. 19 от ЗАДС, тъй като четеното му е спряно единствено до предложение първо, а в предложението е упоменато изключението, когато се касае за поставяне под режим на отложено плащане. В подкрепа на твърденията и

възраженията изложени в жалбата на [фирма] се казва, че неправилно и необосновано в РД, РА и решението се прави смесване на фигурата на лицензиран складодържател с лицензиран краен потребител. Оспорва се и приетото от ответника, че акцизната стока не е получена под режим на отложено плащане, недоказан, издаден в нарушение на материалния закон и в противоречие с процесуалните правила.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се представлява от синдика на дружеството, който поддържа жалба, моли да се отмени РА като незаконосъобразен, депозира писмено становище и претендира сторените разноски.

Ответникът – директорът на Агенция “Митници”, редовно призован се представлява от юрск. З., която оспорва жалба, моли да се остави без уважение. Твърди, че към 2006 г. е имало възможност за жалбоподателя да получи процесния хексан чрез получаване на данъчен склад, поради което за него е налице задължение за заплащане на акциз и незаплащането му е основание за издаването на РА. Депозира писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № РД 15-240 от 14.10.2010 г., издадена от началника на Митница С., на основание чл. 104, ал.1 и ал.3 от ЗАДС във връзка с чл. 112, ал.1 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на [фирма] /в несъстоятелност/ за установяване на задълженията за акциз за периода 01.01.2006 г. – 14.10.2010 г. С тази заповед, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – Д. Г. П. на длъжност държавен инспектор – ръководител на екип и Т. Н. Я. на длъжност началник сектор в отдел “ПК”. Определен е срок за извършване на ревизията три месеца. Заповедта е връчена на 20.10.2009 г. на П. А. – синдик.

В срока по чл. 117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад № 10/29/1 от 20.12.2010 г., връчен на 21.12.2010 г. на синдика на дружеството. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу него с вх. № 9000-0305 от 03.01.2011 г. по описа на ТМУ С..

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № РД 15 - 295 от 20.12.2010 г., Д. П. Д. на длъжност началник отдел “Последващ контрол” е определен за компетентен орган по издаването на РА на [фирма] /в несъстоятелност/ и е връчена на 01.02.2011 г.

В срока по чл. 119, ал.3 от ДОПК е издаден РА № 10/37/1 от 18.01.2011 г., връчен на 01.02.2011 г. и е обжалван пред Директора на Агенция “Митници” с жалба вх. № 9000-0305 от 10.02.2011 г. по описа на ТМУ С..

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е издадено решение № 139 от 30.03.2011 г. на директора на Агенция “Митници”, с което е потвърден изцяло РА в обжалваната част.

В РД и РА е посочено, че дружеството е получило от Румъния енергиен продукт п-хексан (наливно) с код по КН[ЕИК] и нето тегло 21 040 кг., оформен на режим внос е ЕАД № 3100/4-12699/29.11.2006 г., като в кл. 47 на [фирма] не е деклариран размера на дължимия акциз.

Изрично е посочено, че [фирма] е притежавало Удостоверение за регистрация на освободен от акциз краен потребител № BG003100E0002/15.11.2006 г., издадено от началника на Митница С. на основание чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. В същото е посочено, че енергийният продукт, който ще се използва от крайния потребител е хексан с код по КН[ЕИК] с цел извличане на остатъчно количество слънчогледово масло от слънчогледов експелер. Адресът на обекта, където ще се получава и използва

енергийния продукт е [населено място], [улица]. С решение № 8000-1038/27.07.2010 г. на началника на Митница С., връчено на синдика на дружеството на 18.08.2010 г., е прекратено действието на Удостоверението за регистрация на освободения от акциз краен потребител № BG003100E0002 от 15.11.2006 г. Същото е влязло в сила, тъй като не е обжалвано от дружеството.

В хода на ревизионното производство е установено, че внесеният хексан е получен в обекта, посочен в Удостоверението за регистрация на ОАКП в наливно състояние, заприходен е в материалната отчетност водена от освободения от акциз краен потребителна 29.11.2006 г., счетоводно е отразен по счетоводна сметка „302200 - основни компоненти, партида хексан" на 29.11.2006 г. и е изразходван за извличане на остатъчно количество слънчогледово масло от слънчогледов експелер, в съответствие с посоченото в Удостоверението за регистрация на ОАКП.

Контролните органи в следствие на извършената ревизия са установили задължения за заплащане на акциз в размер на 16 618,78 лева и лихви за просрочие в размер на 8 858,80 лв., изчислени към 20.12.2010 г. Констатациите, изложени по т. 2.2.1. "Данъчни периоди и разчитане с бюджета" от Ревизионния доклад, касаят данъчен период от 01.11.2006 г. до 30.11.2006 г. Ревизиращият екип е установил, че за [фирма] за този данъчен период възниква задължение за заплащане на акциз в размер на 16 618,78 лв. на основание на чл. 20, ал. 2, т. 5 от ЗАДС - „внасянето, включително в нарушение на митническото законодателство, освен когато акцизните стоки са оставени под режим отложено плащане на акциз". За да мотивират изводите си, митническите органи са посочили, че жалбоподателят, към момента на оформяне на режим внос за енергийния продукт хексан, подлежащ на облагане с акциз, в качеството му на данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗАДС, възниква задължение за заплащане на акциз на основание чл. 20, ал. 1 и 2, т. 5 от ЗАДС, във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗАДС.

Допълнително са изложени аргументи, независимо че [фирма] е получило енергийния продукт в обекта, посочен в Удостоверението за регистрация на ОАКП и го е използвало за целта посочена в него, дружеството не би могло да се възползва от възможността, дадена от законодателя за освобождаване от облагане с акциз на енергийни продукти съгласно актуалната към 29.11.2006 г. разпоредба на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС (ДВ., бр. 81 от 6 октомври 2006 г.), тъй като акцизната стока не е получена под режим отложено плащане на акциз.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите от съда и представени от страните. По делото е допусната, изслушана и приета без възражения от страните съдебно – икономическа експертиза. Вещното лице на поставените въпроси е отговорило, че жалбоподателят е осчетоводил получаването на 21 040 кг хексан и изписването на продадения 27 560 кг. Х. в съответствие с изискванията на ЗСч и ЗАДС. Експертизата е установила, че в ЕАД срещу доставеният хексан от 21 040 кг е записана ставка на акциза – нула. В заключение е посочено, че жалбоподателят е заплатил дължимият акциз на продаденото последно налично количество хексан – 27 560 кг. на ТМУ Митница С..

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения 14 дневен срок от връчване на решението на директора на дирекция „ОУИ", поради което е ПРОЦЕСУАЛНО

ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Между страните не се спори по отношение на установената фактическа обстановка по делото, както и по отношение констатациите на приета, неоспорена съдебно счетоводна експертиза, която се кредитира изцяло от съда.

Съдът не констатира допускането на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на оспорвания РА, които да доведат до неговата отмяна и прогласяването му за нищожен.

Видно от съдържанието на РА, потвърждаващото го решение и депозираните възражение и жалби се установява, че спорът е правен.

С оглед безспорно установения факт, че процесният хексан е получен на 29.11.2006 г. чрез внос от Румъния, както и че към тази дата жалбоподателят е освободен от акциз краен потребител по силата на издаденото му удостоверение, за правилното решаване на спора следва да се има предвид релевантната редакция на ЗАДС към посочената дата, а именно бр. 81 от 06.10.2010 г. на ДВ.

Имайки предвид установената релевантна правна редакция на приложимия закон се оформя следната нормативна рамка. По силата на чл. Чл. 2, т.3 от ЗАДС на облагане с акциз подлежат енергийните продукти и електрическата енергия, а данъчно задължени лица са освободените от акциз крайни потребители (чл. 3, ал.1, т.4). Легално определение на понятието “освободен от акциз краен потребител” е дадено в чл. 4, т.14 от ЗАДС, а именно, че това е едноличен търговец или юридическо лице, което има право да получава енергийни продукти, които се използват за освободени от акциз цели, въз основа на получено удостоверение за освобождаване от акциз.

В глава втора “Акцизни стоки”, раздел III “Енергийни продукти” е дадено подробно изброяване на енергийните продукти, а с чл. 14 от с.з. се предвижда, че разпоредбите на глава се прилагат само по отношение на отделни енергийни продукти. В частност в т. 3 на чл. 14 се казва, че посочената регламентация е относима и за енергийните продукти с кодове по КН 2710 11 25 0, за който код не съществува спор по делото, че касае за процесния хексан и че се прилагат разпоредбите относно движението на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз и контрола върху тях само когато са в наливно състояние. Тази норма е приложима към настоящия случай, тъй като в ЕАД (л. 53) изрично е посочено, че процесното количество е наливно.

С оглед особеното качеството на жалбоподателя, в случая е приложима и нормата на чл. 24 от ЗАДС, която предвижда, че се освобождават от облагане с акциз енергийните продукти: за въздухоплавателни и плавателни средства, освен когато се използват за частни развлекателни полети и плаване; в нормалните резервоари на моторните превозни средства и в контейнерите за специална употреба по смисъла на Закона за митниците - при влизането им на митническата територия на страната. с двойно предназначение; използвани за впръскване в доменни пещи с цел химическа редукция като добавка към каменните въглища, използвани като основно гориво; използвани при производство на топлинна или електрическа енергия и използвани за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление. Ал.3 въвежда правилото, че това освобождаване се прилага само за освободени от акциз крайни потребители. В тази категория безспорно влиза и жалбоподателя, тъй като получения от него енергиен продукт се отнася към изрично изброените в чл. 24, ал.2, т. 3 от ЗАДС. Ал. 4 на същата норма препраща към Правилника за приложение на ЗАДС (обн., ДВ, бр. 70 от 29.08.2006 г.), който в регламентира, реда, условията и отнемането на качеството на

освободен от акциз краен потребител. В чл. 19 от ППЗАДС изрично е посочено, че въз основа на издаденото удостоверение освободеният от акциз краен потребител има право да получава енергийни продукти под режим отложено плащане на акциз в посочения в удостоверението обект в съответствие с разпоредбите за движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз.

От така описаната нормативна рамка, следва правният извод, че в качеството на освободен от акциз краен потребител, жалбоподателят щом като е спазил всички описани в издаденото му удостоверение има правото да получава изрично определени акцизни стоки на посочения от него адрес в условията на режим на отложено плащане, без да е необходимо тази процедура да преминава изрично през лицензиран складодържател. Това е така, тъй като с получаването на удостоверението по чл. 14, ал.2 от ППЗАДС, данъчно задължението лице има правото да получава енергийни продукти без да заплати дължимия акциз. Аргумент в тази връзка е и процедурата по възстановяване на внесен акциз на такова лице, в случай на неговото заплащане, когато го закупува с внесен/платен акциз.

Като е стигнал до обратния извод и като е приел, че не са спазени изискванията на чл. 20, ал.2, т.5 от ЗАДС ответникът и митническите органи са допуснали неправилно приложение на материалния закон, тъй като както бе посочено по – горе в случай, че акцизната стока е получена от освободения от акциз краен потребител на посочения в Удостоверението по чл. 14, ал.2 от ППЗАДС склад, не се прилагат правилата на чл. 46 от ЗАДС.

В допълнение и с цел пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че чл. 20, ал.2, т.5 от ЗАДС регламентира моментът на внасяне на дължимия акциз в случаите, когато стоките се освобождават за потребление и в частност внасянето, включително в нарушение на митническото законодателство, освен когато акцизните стоки са поставени под режим отложено плащане. Тази норма в случая е неприложима, тъй като жалбоподателят се явява лице – вносител по чл. 23, ал.2 от ЗАДС в редакцията в сила от 01.07.2006 г., тъй като е производител на енергийни продукти, които по своите характеристики не могат да бъдат използвани като моторни горива и горива за отопление, не се облагат с акциз. От тук следва изводът, че чл. 23 от ЗАДС е специална норма по отношение на чл. 20, ал.2, т.5 от същия закон и с оглед системното ѝ място.

Тук е необходимо да се посочи, че поради тези съображения и в унисон на действащата нормативна уредба правилно и законосъобразно [фирма] /в несъстоятелност/ не е отбелязало в ЕАД дължимия акциз за внесените 21 040 кг. хексан от Румъния. Също така стоката е вдигната след одобряването на митническата декларация от съответния митнически служител, което означава, че е преминала през съответния контрол. За пълнота е необходимо да се отбележи, че е ирелевантно по делото обстоятелството на влезли в сила наказателни постановления по случая, тъй като същите са издадени в едно различно административно – наказателно производство от настоящето, както и липсата на съдебното им оспорване, което да провери тяхната законосъобразност.

По тези съображения жалбата следва да бъде уважена изцяло като се отмени оспорения ревизионен акт на Митница С. и потвърждаващото го решение на директора на Агенция “Митници”. С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на жалбоподателя на същия следва да бъдат присъдени сторените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 410 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 50 лева и 360 лева – възнаграждение на вещото лице по приетата СИЕ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 1 от ДОПК,

Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] /в несъстоятелност/, БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от синдика П. А. А., ревизионен акт (РА) №10/37/1 от 18.01.2011 г., издаден съставен от Д. П. Д. на длъжност “начални” на отдел “Последващ контрол”, потвърден с решение № 139 от 30.03.2011 г. на директора на Агенция ”Митници”.

ОСЪЖДА ответника да заплати на [фирма] /в несъстоятелност/, БУЛСТАТ[ЕИК] от бюджета на Агенция “Митници”, сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 410 (четирисотин и десет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: